

ستز و تعیین ساختار یک ترکیب تراآمین متقارن جدید با قابلیت کاربرد به عنوان هسته مرکزی در تهیه درختپارهای دارورسان

رامین حیدرپور^(*)، سalar همتی^۲ و سمیه علی‌محمدی^۳

۱- کارشناس ارشد شیمی کاربردی، گروه شیمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران، ایران

۲- استادیار شیمی آلی، مرکز تحقیقات کاربردی دارویی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۳- کارشناس ارشد شیمی معدنی، مرکز تحقیقات کاربردی دارویی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

دریافت: شهریور ۱۳۹۱، بازنگری: آبان ۱۳۹۱، پذیرش: آذر ۱۳۹۱

چکیده: در این پژوهش، هسته‌های متقارن چند دندانه‌ای جدید شامل ترکیب تترابرم، تراآزید و تراآمین با استفاده از یک مسیر ستزی ۵ مرحله‌ای که در آن از دی اتیل مالونات به عنوان واکنشگر استفاده شده، ستز شده است. فراورده‌های نهایی و حد واسط با استفاده از فن‌های HNMR^۱ و همچنین تجزیه عنصری تعیین ساختار شده‌اند ترکیب‌های چند دندانه‌ای تهیه شده می‌توانند به عنوان مواد پایه در FT-IR^۲ و پلیمرهای ستاره‌ای و پلیمرهای فوق شاخه‌دار به کار روند. همچنین فراورده نهایی گزارش حاضر، ترکیب تراآمین متقارن جدیدی است که می‌تواند برای تهیه درختپارهای دارورسان جدید مانند درختپارهای پلی‌آمیدو آمین و پلی‌آمین و همچنین در تهیه کمپلکس‌های متفاوت به عنوان لیگاند کی لیت‌ساز استفاده شود.

واژه‌های کلیدی: عوامل کی لیت ساز چند دندانه‌ای، هسته‌های چند دندانه‌ای، درختپار دارورسان، تراآزید، تراآمین

از هسته‌های تراآزید در واکنش‌های کلیک به منظور تهیه ترکیب‌های کاربردی بزرگ‌تر مانند حمل کننده‌های دارو^[۹]، از هسته پنتا ایتریتول در تهیه درختپار ترا متا کریلات^[۱۳]، از تراال با پایه پلی‌اتیلن گلیکول برای تهیه مونومر ترا متا کریلات و سپس کوپلیمر پلی‌اتیلن گلیکول-پلی‌آمینو استر^[۱۴]، از تراال استر در تهیه درختپارهای پلی‌ال^[۱۵]، از تراآمین با پایه پنتا ایتریتول در تهیه درختپارهای پلی‌نیتریل و پلی‌آمین^[۱۶]، از ۳-و ۲-بیس (آمینومتیل)-۱-و ۴-دی‌آمینو^{-۲}-بوت^{-۳} برای تهیه کمپلکس فلوروراکلورومینات ترکیب تراآمین^[۱۷]، از پنتا ایتریتول در تهیه پلیمرهای فوق شاخه دار^[۱۸]، از تری‌آمین در تهیه ترکیب‌های

مقدمه

پروتکل‌های زیادی برای تهیه هسته‌ها و مونومرهای شاخه‌دار با ساختار دقیق و بی‌نقص^[۱ تا ۶] و همچنین ساختارهای درختواره به دست آمده از آن‌ها^[۷ و ۸] گزارش شده‌اند. در هر حال، در صورت وجود نقص در ساختار هسته اولیه، رشد درختواره متعاقب آن تحت تأثیر درجه نقص اولیه خواهد بود.

ترکیب‌های چند دندانه‌ای (دو، سه، چهار و یا بالاتر) به دلیل ماهیت خود در توسعه پلیمرهای پرشاخه، درختپارها، ماکرومولکول‌ها و کمپلکس‌ها نقش زیادی ایفا کرده‌اند. از هسته پنتا ایتریتول و دی پنتا ایتریتول در تهیه پلیمرهای ستاره‌ای^[۹ تا ۱۲]،

بخش تجربی

مواد

دی اتیل مالونات (مرک ٪۹۸)، برم (مرک ٪۹۹)، اتانول مطلق (مرک ٪۹۹،۵)، سدیم (مرک ٪۹۷)، دی اتیل اتر (شارلو ٪۹۹،۵٪)، لیتیم الومینیم هیدرید (مرک ٪۹۵)، تتراهیدروفوران (مرک ٪۹۹)، مтанول (مرک ٪۹۹،۵)، نرمال هگزان (مرک ٪۹۵)، اتیل استات (مرک ٪۹۹،۵٪)، سدیم آزید (اکروس ٪۹۹)، رانی نیکل (مرک ٪۹۹)، فسفر تری برمید (مرک ٪۹۸)، کربن تترالکرید (مرک ٪۹۹)، دی متیل فرمامید (مرک ٪۹۹)، ایزوپروپیل الكل (مرک ٪۹۹)، هیدروکلریک اسید (مرک ٪۳۷). دی اتیل اتر و تتراهیدروفوران در حضور سدیم (٪ وزنی - حجمی) و بنزوفنون (٪ وزنی /٪) به مدت ۲۴ ساعت بازروانی شد تا خشک شده - حجمی) با تقطیر جزء به جزء خالص سازی شده و در نهایت در حضور الک مولکولی ۴A تا زمان مصرف نگهداری شد. دی متیل فرمامید و مтанول به مدت ۲۴ ساعت روی کلسیم هیدرید (٪۵ وزنی - حجمی) خشک و پس از صاف کردن قسمت جامد، باقی مانده تحت خلاء تقطیر شده و در نهایت در حضور الک مولکولی ۴A تا زمان مصرف نگهداری شد. سایر حلال های مورد استفاده هم براساس روش های استاندارد، خشک و خالص سازی شده اند [۳۰].

دستگاهها

نقشه ذوب نمونه ها در لوله های مویین با دستگاه electrothermal instruments (model 9200, UK) ^1H NMR اندازه گیری و بدون اصلاح گزارش شده اند. طیف های ^{13}C NMR و FT-IR گزارش شده با استفاده از دستگاه Bruker nuclear magnetic resonance spectrometer (400MHz) در حلال های مтанول دوتیریه و کلروفرم دوتیریه ثبت شده اند. جابه جایی های شیمیایی با واحد قسمت در میلیون (ppm) و سیگنال ها با نمادهای (t) (triplet)، (d) (doublet)، (q) (quartet) و (m) (multiplet) معرفی شده اند. طیف های Shimadzu FTIR-8400s Infrared Spectrophotometer با دستگاه

پلی آکریلونیتریل و پلی آمین [۱۶]، از اتیلن دی آمین در تهیه درختپار پلی آمیدو آمین (PAMAM) [۱۵] و همچنین از لیگاند چهار دندانه ای آمین در تهیه کمپلکس های مس و نیکل [۲۰] و نقره [۲۱] استفاده شده است.

در سال ۲۰۰۴، سنتر ترکیب پنتا اریتریتیل تترآمین تتراهیدروکلراید از ترکیب پنتا اریتریتیل تترآلزید در حضور تری فنیل فسفین، آمونیاک و ۴- دی اکسان و همچنین سنتر ترکیب تترآلزید از ترکیب پنتا اریتریتیل تترابر م در حضور سدیم آزید و دی متیل فرمامید گزارش شده است [۲۲]. همچنین سنتر ترکیب تترآل دو حلقه ای از ترکیب تترالستر مربوط به وسیله لیتیم الومینیم هیدرید در حضور حلال تتراهیدروفوران [۲۳ و ۲۴]، کاهش ترکیب تترالاستر به ترکیب تترآل حاوی هشت اتم دوتیریم به وسیله کاهش دهنده قوی لیتیم الومینیم دوتیرید [۲۵]، سنتر ترکیب تترالاستر از دی اتیل مالونات به وسیله روش اصلاح شده Bischoff و سپس کاهش آن به ترکیب تترآل در حضور کاهش دهنده لیتیم الومینیم هیدرید در حلال دی اتیل اتر [۲۶ و ۲۷]، تهیه هسته تترآمین با پایه پنتا اریتریتیول با کاهش پیش ماده تترانیتریل به روش هیدروژناسیون کاتالیتیکی [۲۸]، سنتر هسته تترآمین با کاهش پیش ماده تترانیتریل با $\text{BH}_3\cdot\text{THF}$ [۲۹]، تهیه هسته تترآمین با پایه پنتا اریتریتیول با کاهش پیش ماده تترآلزید به روش هیدروژناسیون کاتالیتیکی و سپس تهیه درختپارهای اکتانیتریل و اکتا آمین از هسته مزبور [۱۶]، سنتر پلی آکریلونیتریل، پلی آمین و پلی ایمین درختواره [۱۶] نیز از موارد گزارش شده هستند. در این مقاله، سنتر، تعیین ساختار و مشخصات طیفی ترکیب های چند دندانه جدیدی گزارش شده اند که می توانند به عنوان ترکیب های پایه و مهم برای تهیه گستره وسیعی از مواد آلی و معدنی شامل درختپارهای، پلیمرهای ستاره ای، پلیمرهای فوق شاخه دار، کمپلکس ها و ... به کار روند. همچنین فراورده نهایی گزارش حاضر، ترکیب تترآمین متقارن جدیدی است که می تواند برای تهیه درختپارهای داروسان جدید مانند درختپارهای پلی آمیدو آمین [۱۵]، درختپارهای پلی آمین [۱۶] و همچنین در تهیه کمپلکس ها به عنوان لیگاند کی لیت ساز [۲۰ و ۲۱] استفاده شود

حیدرپور و همکاران

ستنتر مشتق تتراء ال (۲۰۳- بیس (هیدروکسی متیل) - ۱۹۴- بوتان دی ال)

در یک بالن دو لیتری سه دهانه مجهز به همزن مغناطیسی، قیف افزوده کننده مواد جامد و چگالنده حاوی لوله کلسیم کلراید، همزمان با سرد کردن محتویات بالن با مخلوط یخ و نمک، مقدار ۳۷۹۵ گرم (۱ مول) لیتیم آلمینیم هیدرید به ۷۰۰ میلی لیتر تتراء هیدرو فوران به طو کامل خشک افزوده و بهم زده شد تا به شکل سوسپانسیون درآید. سپس مقدار ۶۳۶۷ گرم (۲ مول) ترکیب تترالستر که در ۷۰۰ میلی لیتر تتراهیدرو فوران خشک حل شده به صورت تدریجی با استفاده از قیف افزاینده و همراه با همزدن شدید در مدت ۴ ساعت به مخلوط واکنش افزوده شد. دمای مخلوط واکنش تا حد بازروانی بالا برده شد و عمل بازروانی به مدت ۹۶ ساعت ادامه یافت (تا ناپدید شدن لکه مربوط به تتراء استر در آزمون TLC). سپس مخلوط واکنش را به دمای محیط رسانده و برای خشک کردن کاتالیست باقی مانده (از بین بردن هیدرید اضافی) همزمان با سرد کردن محتویات بالن، به تدریج مقدار ۲۰۰ میلی لیتر متابولو و سپس ۲۰۰ میلی لیتر آب مقطر افزوده و مخلوط به دست آمده را با کاغذ صافی بزرگ صاف کرده و حلال موجود در محلول زیر صافی تبخیر شد. برای افزایش بازده در متابولو خشک حل و سپس بلوری شد. برای افزایش بازده واکنش، بخش جامد به دست آمده از جداسازی فاز مایع و جامد، توسط دستگاه سوکسیله با استفاده از متابولو خشک استخراج شد. آزمون TLC (سامانه حلال: اتیل استات) متابولو با نسبت ۸ Rf = ۰.۴ به روی فراورده نشانگر وجود تک لکه‌ای با در منابع است [۱۲ تا ۱۴ و ۳۱ تا ۳۳].

¹HNMR (100MHZ, CD₃OD) δ_H: 1.90 (q, 2H, a-CH), 3.33 (t, 4H, -OH), 3.692 (s, 8H, b-CH); ¹³CNMR (400MHZ, CD₃OD) δ_C: 42.82 (C_a), 60.58 (C_b); IR ν_{max}/cm⁻¹ (KBr): 713 (C-H), 988, 1065,

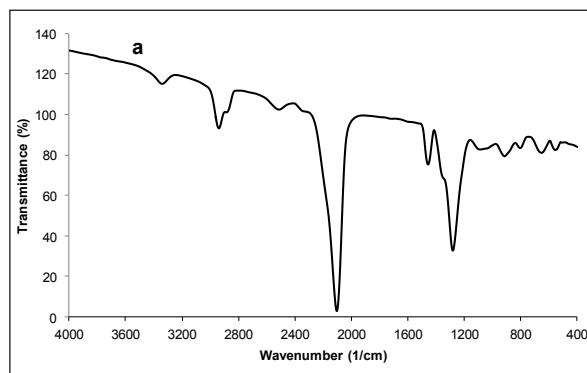
ثبت شده‌اند. تجزیه عنصری ترکیب‌ها با دستگاه costech combustion analysis instrument 4010 گرفته‌اند.

ستنتر ترکیب‌های چند دنده‌ای ستنتر مشتق تتراء استر (تتراء اتیل - ۱۹۴-۲۰۳- اتان تتراء کربوکسیلات) به یک بالن یک لیتری سه دهانه مجهز به همزن مغناطیسی، قیف افزودن مایعات و چگالنده مجهز به خشک کننده کلسیم کلراید، مقدار ۱۶ گرم (۷۰۰ میلی مول) سدیم و ۳۵۰ میلی لیتر اتانول مطلق افزوده و پس از انجام واکنش بین سدیم و اتانول، دمای محلول را با استفاده از آب یخ تا ۲۰ درجه سانتی گراد پایین آورده و ۱۱۲ گرم (۷۰۰ میلی مول) دی اتیل مالونات حل شده در ۳۰۰ میلی لیتر اتر خشک به آرامی همراه با همزدن شدید به مخلوط واکنش افزوده شد. سپس مقدار ۵۶ گرم (۳۵۰ میلی مول) برم مایع را به آرامی و همراه با سرد کردن محتویات بالن در مدت ۲ ساعت به مخلوط افزوده و پس از یک ساعت همزدن، رسوب سفید رنگ سدیم برمید صاف و محلول زیر صافی بلوری شد. بلورهای به دست آمده با استفاده از دی اتیل نوبلور شد تا فراورده نهایی به شکل بلورهای سوزنی ابریشم مانند سفید رنگ به دست آید. آزمون TLC، تک لکه مربوط به تترالستر را در ۰.۸ نشان می‌دهد (سامانه حلال: هگزان- اتیل استات به نسبت ۷ به ۳). بازده واکنش ۸۵٪ و دمای ذوب فراورده ۷۴-۷۵ °C است (شکل و دمای ذوب فراورده مشابه نتیجه‌های ذکر شده در منابع است [۲۵ تا ۲۷ و ۳۱ و ۳۲]).

¹HNMR (100MHZ, CD₃OD) δ_H: 1.39 (t, 12H, d-CH), 4.31 (q, 8H, c-CH), 4.9 (s, 2H, a-CH); ¹³CNMR (400MHZ, CD₃OD) δ_C: 13.05 (C_d), 51.33 (C_a), 61.89 (C_c), 167.16 (C_b); IR ν_{max}/cm⁻¹ (KBr): 847 (C-H), 1027, 1162, 1288 (C-O), 1365, 1442 (C-H), 1726 (C=O), 2970 (C-H); Elemental analysis: Anal. Calcd. (%) for C₁₄H₂₂O₈: C, 52.82; H, 6.97; O, 40.21. Founded (%) C, 52.67; H, 6.99; O, 40.34.

میلی مول) از مشتق تترابromo در ۱۸۰ میلی لیتر DMF خشک حل شده و سپس ضمن افزایش دما، ۸/۱ گرم (۱۲۴/۵ میلی مول) سدیم آزید به آن افزوده شد و در نهایت دمای کل مخلوط واکنش به ۱۴۰ °C رسیده و به مدت ۴۸ ساعت در همین دما به همزنی شدید ادامه یافت. طی این مدت، پیشرفت واکنش از طریق انجام آزمون TLC دنبال شد. برای بازیابی فراورده، حلال با سامانه تقطیر تحت خلاء خارج شده و به محتویات باقیمانده داخل بالن، مقدار ۲۵۰ میلی لیتر آب مقطر افزوده (برای حل کردن نمک‌های سدیم آزید و سدیم برومید) و سپس با اتر استخراج شد. حلال فاز آلی پس از خشکشدن به وسیله سدیم سولفات با تقطیر چرخان تبخیر شده و در نتیجه مایع روغنی زرد رنگی به دست آمد. در ادامه برای خالص‌سازی فراورده از کروماتوگرافی ستونی با سامانه حلال هگزان نرمال- اتیل استات با نسبت ۹/۷ به ۰/۳ استفاده شده و فراورده نهایی به شکل مایع روغن بی‌رنگ با بازده ۸۴٪ به دست آمد.

¹HNMR (100MHz, CDCl₃) δ_H: 0.87 (2H, m, a-CH), 1.30 (8H, q, b-CH); ¹³CNMR (400MHz, CDCl₃) δ_C: 31.22 (C_a), 50.60(Cb); IR ν_{max}/cm⁻¹ (KBr): 1269 (C-N), 1443 (C-H), 2095 (-N₃), 2924 (C-H); Elemental analysis: Anal. Calcd. (%) for C₆H₁₀N₁₂: C, 28.80; H, 4.03; N, 67.17 Founded (%): C, 29.68; H, 4.09; N, 66.23.

شکل ۱ طیف FT-IR ترکیب ۲-بیس(آزیدو متیل)-۱-و-۴-دی آزیدو بوتان

1173 (C-O), 1358, 1462, 2943 (C-H), 3256 (O-H); Elemental analysis: Anal. Calcd. (%) for C₆H₁₄O₄: C, 47.98; H, 9.40; O, 42.62 Founded (%) C, 47.58; H, 9.26; O, 43.16.

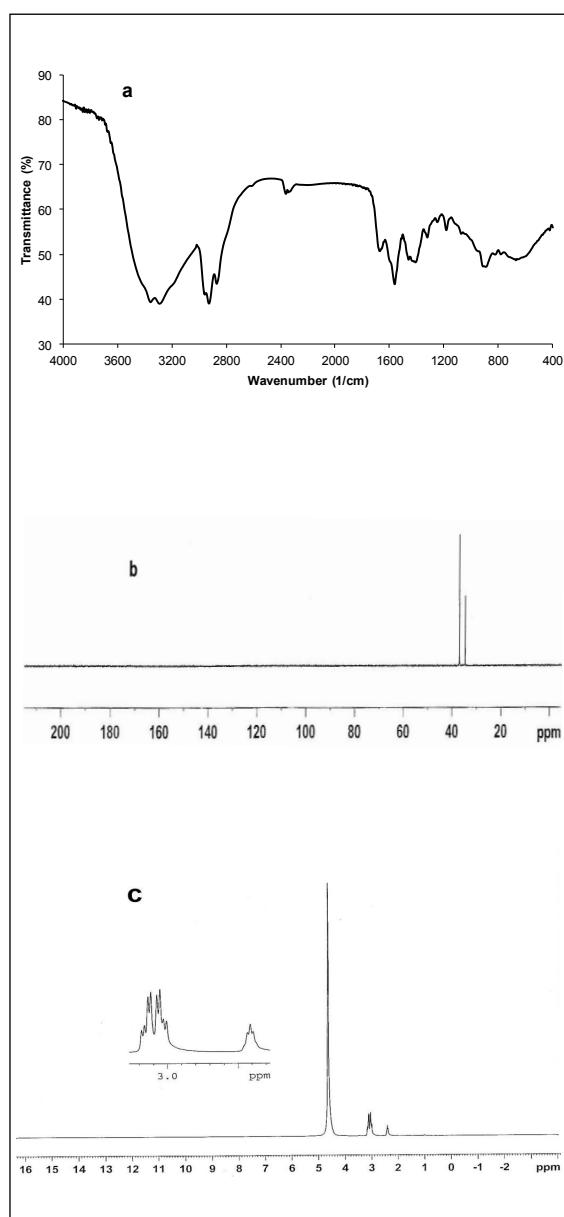
سنتر مشتق تترابromo (۱-و-۴-دی بromo-۲-بیس(بیمو متیل) بوتان)

در یک بالن ۱۰۰ میلی لیتری مجهز به همزن مغناطیسی، چگالنده و تحت سامانه نیتروژن، مقدار ۲۵ گرم (۷۵ میلی مول) تترابول را با ۱۰۱/۵ گرم (۳۷۵ میلی مول) فسفر تری برمید در دمای اتاق مخلوط کرده و دما به آرامی افزایش داده شد تا به ۱۷۰ درجه سانتی گراد برسد و به مدت ۲۴ ساعت تحت همین دما مخلوط واکنش به هم زده شد. سپس مخلوط واکنش به صورت داغ بر روی ۳۰۰ میلی لیتر آب یخ افزوده شده و به مدت یک ساعت به هم زده شد. رسوب تشکیل شده توسط قیف بوخر صاف شده و چندین بار توسط آب داغ و درنهایت یک بار نیز با اتانول مطلق سرد شستشو داده شد. رسوب نارنجی رنگ به دست آمده خشک شده و سپس در حلال کریں تترابرید حل و توسط کاغذ صافی صاف شد. محلول بی‌رنگ زیر صافی سرد شد تا بلورهای سفید رنگ سوزنی شکل با دمای ذوب فراورده ۹۰-۹۱ °C و بازده ۸۵٪ به دست آید.

¹HNMR (100MHz, CDCl₃) δ_H: 2.18 (2H, s, a-CH), 3.70 (8H, m, b-CH); ¹³CNMR (400MHz, CDCl₃) δ_C: 33.39 (C_b), 42.58 (C_a); IR ν_{max}/cm⁻¹ (KBr): 658 (C-Br), 837 (C-H), 1259 (C-Br), 1433, 2970 (C-H); Elemental analysis: Anal. Calcd. (%) for C₆H₁₀Br₄: C, 17.94; H, 2.51; Br, 79.55 Founded (%): C, 17.85; H, 2.57; Br, 79.58.

سنتر مشتق تترآلیمین (۲-و-۳-بیس(آزیدو متیل)-۱-و-۴-دی آزیدو بوتان) در یک بالن سه دهانه ۲۵۰ میلی لیتری مجهز به همزن مغناطیسی، چگالنده و تحت اتمسفر نیتروژن، مقدار ۱۰ گرم (۲۴۹)

analysis: Anal. Calcd. (%) for: $C_6H_{22}Cl_4N_4$: C, 24.67; H, 7.59; Cl, 48.55; N, 19.18 Founded (%): C, 23.78; H, 7.66; Cl: 50.53; N: 18.03.

شکل ۲ (a) طیف FT-IR ترکیب ۲و۳-بیس(آمینو متیل)-۱و۴-دی آمینو بوتان، (b) طیف ¹³CNMR ترکیب تترآمین هیدروکلراید و (c) طیف ¹HNMR ترکیب تترآمین هیدروکلراید

سنتر مشتق تترآمین (۲و۳-بیس(آمینو متیل)-۱و۴-دی آمینو بوتان) در یک بالن ۱۰۰ میلی لیتری مجهز به همزن مغناطیسی، چگالنده، قیف مخصوص افزودن مواد جامد و تحت اتمسفر نیتروژن، ۲ گرم (۸ میلی مول) مشتق تترا آزید در ۵۰ میلی لیتر ایزوپروپانول حل و ضمن افزایش دما تا ۸۴ °C مقدار ۲۰ گرم رانی نیکل از طریق قیف در بخش‌های کوچک به محلوت افزوده شد. افزایش رانی نیکل تا زمانی ادامه یافت که خروج حباب‌های گاز H_2 از محلوت واکنش قطع شود و سپس محلوت واکنش به مدت ۳ ساعت تحت بازروانی قرار گرفت. پیشرفت واکنش در این مدت توسط انجام TLC دنبال شد. پس از کامل شدن واکنش، محلوت توسعه کاغذ صافی چین دار فیلتر شده (برای حذف ذره‌های رانی نیکل باقی‌مانده) و حلال به وسیله سامانه تقطیر تحت خلاء خارج شد. فراورده تترآمین به دست آمده نسبت به نور محیط حساس بوده و برای پایدارسازی بیشتر به نمک تترآمین هیدروکلراید تبدیل می‌شود. برای این منظور، مشتق تترآمین به دست آمده را در مقدار کمی آب حل کرده بر روی آن ۳۲ میلی لیتر کلریدیک اسید ۱ نرمال افزوده و به مدت ۱ ساعت تحت هم‌زدن شدید قرار داده سپس دو بار و هر بار با ۱۰۰ میلی لیتر اتیلن استات شست و شو داده شد تا ناخالصی‌های باقی‌مانده حذف شوند و در نهایت فاز آبی تحت خلاء تبخیر شد که در نتیجه نمک تترآمین هیدروکلراید به صورت جامد سفید رنگ به دست آمد. برای بازیابی آمین، نمک تترآمین در مقدار اضافی پتاس غلیظ حل و سه بار با دی کلرومتان (هر بار با ۱۰۰ میلی لیتر) استخراج شد. بعد از تبخیر حلال، فراورده تترآمین با بازده ۷۸٪ و دمای ذوب ۱۱۲-۱۱۱ °C حاصل شد. طیف IR برای خود تترآمین و طیف‌های NMR و تجزیه عنصری برای نمک هیدروکلراید تترآمین ثبت شده‌اند.

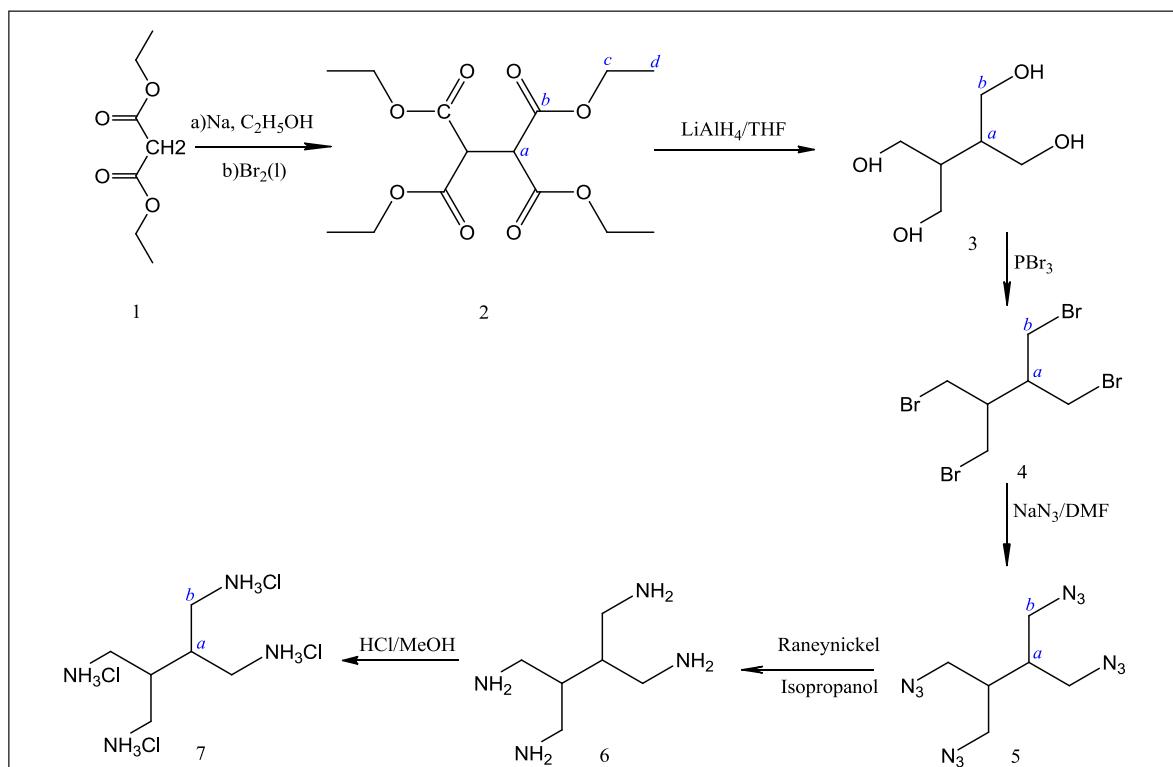
¹HNMR (100MHz, D_2O) δ_H : 2.41 (2H, m, a-CH), 3.09 (8H, m, b-CH), 4.64 (12H, s, NH); ¹³CNMR (400MHz, D_2O) δ_C : 34.74 (C_a), 37.09 (C_b); IR ν_{max}/cm^{-1} (KBr): 880 (N-H), 1172 (C-N), 1392 (C-H), 1555 (N-H), 2912 (C-H), 3271, 3363 (N-H); Elemental

ترکیب تترالستر توسط یک روش توسعه یافته با استفاده از یک کاهنده قوی به نام لیتیم آلومینیم هیدرید در حلال تتراهیدروفوران انجام شده [۲۴] که منجر به سنتر ترکیب تترال ۳ با بازده ۷۵٪ شده است. این واکنش طولانی‌ترین مرحله در پروسه پنج مرحله‌ای سنتر ترکیب تترآمین بوده و طی این واکنش، فراورده تترال جذب ذرات جامد آلمینا می‌شود که برای جداسازی آن‌ها از فرایند استخراج با متابول بوسیله دستگاه سوکسله استفاده شده و در نتیجه بازده کلی واکنش بهبود داده شده است. برای تبدیل گروه‌های هیدروکسی به گروه‌های آمینی از یک فرایند سه مرحله‌ای شامل تبدیل گروه‌های هیدروکسی به استخلاف‌های برم و سپس جانشینی با گروه‌های آزید و در نهایت کاهش گروه‌های آزیدی با کاتالیزور رانی-نیکل در حلال ایزوپروپانول استفاده شده است. تبدیل ترکیب تترال به تترابرم ۴ توسط فسفر تری برمید در دمای بالا و بدون استفاده از حلال با بازده ۸۵٪ انجام شده است. در ادامه، ترکیب تترابرم با استفاده از سدیم آزید انجام شده است. در ادامه، ترکیب تترابرم با استفاده از سدیم آزید

نتیجه‌ها و بحث

شکل ۳ مسیر سنتری استفاده شده برای سنتر ترکیب‌های چند دندانه‌ای را نشان می‌دهد که در نهایت منجر به سنتر مشتق تترآمین شده است.

همان‌طوری که در شکل ۳ دیده می‌شود ۲-۳-بیس(آمینو متیل)-۱-و-۴-دی‌آمینو بوتان طبق یک پروسه پنج مرحله‌ای از دی‌اتیل مالونات در یک بازده کلی ۳۶٪ تهیه شده است. از دی‌اتیل مالونات ۱ به عنوان ماده اولیه برای سنتر ترکیب تترالستر ۲ طی واکنش کوپلینگ در حضور سدیم اتوکسید و برم استفاده شده است. این روش در واقع روش اصلاح شده Bischoff [۳۱] است که در آن به جای ید از برم استفاده شده تا فراورده تترالستر با بازده ۸۵٪ بدست آید. تنظیم سرعت افزایش واکنشگرها و کنترل دما در این فرایند سیار حائز اهمیت بوده و این دو عامل در مرحله افزایش دی‌اتیل مالونات باید به طوری تنظیم شوند که از تشکیل نمک جامد سدیم انولات جلوگیری شود. در مرحله بعد کاهش

شکل ۳ مسیر سنتری استفاده شده برای سنتر ترکیب‌های چند دندانه‌ای متنه‌ی به ۲-۳-بیس(آمینو متیل)-۱-و-۴-دی‌آمینو بوتان

به کربن متصل به گروه آزید است، وجود دو پیک در $^{13}\text{CNMR}$ که یکی از آن‌ها (130 ppm) مربوط به هیدروژن روی کربن متصل به گروه آزید است و نتیجه تجزیه عنصری ترکیب تأیید می‌شود. ساختار ترکیب تترآمین به وسیله حذف جذب گروه آزید در $^1\text{cm}^{-1}$ 2095 و 2095 cm^{-1} و پیدایش پیک دوتایی مربوط به گروه آمین نوع اول در $^1\text{cm}^{-1}$ 3271 و 3363 cm^{-1} و پیک مربوط به جذب خمی NH در 1555 cm^{-1} در طیف FT-IR تأیید می‌شود (شکل a-۲). ساختار ترکیب تترآمین هیدروکلراید نیز از طریق وجود دو پیک در $^{13}\text{CNMR}$ که یکی از این پیک‌ها (جذب 37.9 ppm) مربوط به کربن متصل به گروه آمین هیدروکلراید است (شکل b-۲)، وجود سه پیک در $^{1}\text{H-NMR}$ که یکی از آن‌ها (3.09 ppm) مربوط به هیدروژن روی کربن متصل به اتم نیتروژن و یکی دیگر از آن‌ها (جذب 4.64 ppm) مربوط به هیدروژن‌های گروه آمین هیدروکلراید است (شکل c-۲) و همچنین نتیجه تجزیه عنصری ترکیب تأیید می‌شود.

ترکیب‌های چند دندانه‌ای گزارش شده در این مقاله می‌توانند کاربردهای زیادی داشته باشند. برای مثال، ترکیب تترآمین می‌تواند به عنوان هسته مرکزی در تهیه درختپارهای داروسان جدید مثل پلی آمیدوآمین‌ها [۱۵] (واکنش تترآمین با متیل آکریلات از طریق مکانیسم آزو-میشل و سپس واکنش فراورده به دست آمده با اتیلن دی آمین و ادامه این واکنش‌های تکراری به صورت یک درمیان تا حصول نسل مورد نظر درختپار پلی آمیدوآمین) و پلی آمین‌ها [۱۶] (واکنش تترآمین با آکریلوئیتریل از طریق مکانیسم آزو-میشل و سپس کاهش فراورده پلی نیتریل حاصل با دی ایزوپوئیل الومینیم هیدرید (DIBALH) به منظور به دست آمدن فراورده پلی آمین و ادامه این واکنش‌های تکراری به صورت یک در میان تا به دست آمدن نسل مورد نظر درختپار پلی آمین) استفاده شود. همچنین از لیگاند کی لیت ساز تترآمین می‌توان در تهیه کمپلکس‌های زیادی، برای مثال، کمپلکس دو هسته‌ای سیس پلاتین (واکنش لیگاند تترآمین با ترکیب پتابسیم تترا کلور پلاتین در شرایط معین منجر به سنتز کمپلکس دو هسته‌ای سیس پلاتین می‌شود)، استفاده کرد که احتمال داده

و در حال دی متیل فرمامید به ترکیب تترآزید ۵ تبدیل شده (بازده 84%) که جهت خالص‌سازی بیشتر فراورده از کروماتوگرافی ستونی استفاده شده است. در نهایت، ترکیب تترآزید با استفاده از رانی نیکل و در حال ایزوپروپانول به ترکیب تترآمین ۶ (بازده 78%) کاهش شده است. به منظور خالص سازی بیشتر و نگهداری طولانی مدت فراورده، ترکیب تترآمین توسط هیدروکلراید اسید و در حضور حلال مثانول به مشتق نمک تترآمین هیدروکلراید ۷ تبدیل شده است.

ساختار ترکیب تترالستر به وسیله حضور جذب قوی ناشی از ارتعاش کشنشی گروه کربونیل در 1726 cm^{-1} در طیف FT-IR، وجود چهار پیک در $^{13}\text{CNMR}$ که یکی از این پیک‌ها (167.16 ppm) مربوط به کربن گروه کربونیل است، وجود سه پیک در $^{1}\text{H-NMR}$ ، نتیجه تجزیه عنصری ترکیب و همچنین تطابق نقطه ذوب فراورده با آن‌چه که در منابع ذکر شده، تأیید می‌شود. ساختار ترکیب تترال است به وسیله حذف پیک قوی مربوط به ارتعاش کشنشی گروه کربونیل در 1726 cm^{-1} و ظهور پیک پهن و قوی در 3256 cm^{-1} در طیف FT-IR، وجود دو پیک در $^{13}\text{CNMR}$ که یکی از این پیک‌ها (جذب 60.58 ppm) مربوط به کربن متصل به گروه هیدروکسی است، وجود سه پیک در $^{1}\text{H-NMR}$ که یکی از آن‌ها (3.33 ppm) مربوط به گروه هیدروکسی است، نتیجه تجزیه عنصری ترکیب و همچنین تطابق نقطه ذوب آن با آن‌چه که در منابع ذکر شده، تأیید می‌شود. ساختار ترکیب تترابرم به وسیله حذف پیک مربوط به ارتعاش کشنشی گروه هیدروکسی در 3256 cm^{-1} و ظهور پیک‌های قوی مرتبط با C-Br در 658 cm^{-1} و 1259 cm^{-1} در طیف FT-IR، وجود دو پیک در $^{13}\text{CNMR}$ که یکی از این پیک‌ها (جذب 33.39 ppm) مربوط به کربن متصل به گروه برم است، وجود دو پیک در $^{1}\text{H-NMR}$ که یکی از آن‌ها (3.70 ppm) مربوط به هیدروژن روی کربن متصل به برم است و نتیجه تجزیه عنصری ترکیب تأیید می‌شود. ساختار ترکیب تترآزید به وسیله ظهور جذب قوی ارتعاش کشنشی گروه آزید در 2095 cm^{-1} در طیف FT-IR (شکل ۱)، وجود دو پیک در $^{13}\text{CNMR}$ که یکی از این پیک‌ها (جذب 60.50 ppm) مربوط

ترکیب ترابرم، ترکیب تتراآزید و تتراآمین تهیه شده‌اند که در کنار واکنشگرهای استفاده شده (ترکیب تترالستر و ترکیب تترال) می‌توانند به عنوان هسته‌های اولیه در تهیه ترکیب‌های بی‌شماری مانند درختپارها، پلیمرهای فوق شاخه‌دار، پلیمرهای ستاره‌ای، کمپلکس‌ها و ... به کار روند. همچنین فراورده نهایی گزارش حاضر، ترکیب تتراآمین متقارن جدیدی است که می‌تواند برای تهیه درختپارهای داروسان مانند درختپارهای پلی آمیدوآمین و درختپارهای پلی آمین و همچنین در تهیه کمپلکس‌ها به عنوان لیگاند کی لیت ساز استفاده شود. پژوهش‌های بسیاری توسط مؤلفین مقاله حاضر با استفاده از هسته‌های چند دندانه‌ای مانند ترکیب تترالستر و ترکیب تترال جهت تهیه درختپارهای پلی‌ال، ترکیب تترال جهت تهیه پلیمرهای ستاره‌ای جدید و ترکیب تتراآمین جهت تهیه درختپارهای پلی آمیدوآمین و پلی آمین جدید در حال انجام است که نتیجه‌های مربوط در مقالات آتی گزارش خواهند شد.

می‌شود فراورده نهایی به عنوان داروی ضد سرطان کاربرد داشته باشد [۳۴]. ترکیب تتراآزید به دست آمده نیز می‌تواند از طریق واکنش‌های کلیک با ترکیب‌های دارای آلکین انتهایی در حضور کاتالیست مس (I) واکنش داده و منجر به تهیه ترکیب‌های دارویی جدیدی شود [۳۵]. از هسته تترال در تهیه درختپار تترامتاکریلات [۱۳ و ۲۱]، پلیمرهای ستاره‌ای [۹ تا ۱۲]، پلیمرهای فوق شاخه‌دار [۱۸]، و درختپارهای پلی‌ال [۱۵] می‌توان استفاده کرد. از هسته تترالستر نیز در تهیه درختپارهای پلی‌ال [۱۳، ۱۵ و ۳۶] و ترکیب تترال‌سید می‌توان استفاده کرد.

نتیجه‌گیری

وجود هسته‌ها و بلوک‌های ساختمانی مونومری شاخه دار با ساختار بی‌نقص و دقیق به منظور اطمینان از دقت ساختاری مورد نیاز برای تهیه ماکرومولکول‌های درختواره لازم است. در این پژوهش، ترکیب‌های متقارن چند دندانه‌ای جدیدی شامل

مراجع

- [1] Battah, S. H.; Chee, C. E.; Nakanishi, H.; Gerscher, S.; MacRobert, A. J.; Edwards, C.; Bioconjugate Chem.; 12, 980-988; 2001.
- [2] Feldman, K. S.; Masters, K. M.; J. Org. Chem.; 64, 8945-8947; 1999.
- [3] Lizarzaburu, M. E.; Kurth, M. J.; Nantz, M. H.; Tetrahedron Lett.; 40, 8985-8988; 1999.
- [4] Ranganathan, D.; Kurur, S.; Madhusudanan, K. P.; Roy, R.; Kaele, I. L.; J. Pept. Res.; 51, 297-302; 1998.
- [5] Newkome, G. R.; Childs, B. J.; Rourk, M. J.; Baker, G. R.; Moorefield, C. N.; Biotechnol. Bioeng.; 61, 243-253; 1999.
- [6] Bashir-Hashemi, A.; Li, J.; Gelber, N.; Tetrahedron Lett.; 36, 1233-1236; 1995.
- [7] Newkome, G. R.; Moorefield, C. N.; Vogtle, F.; Dendrimers and Dendrons: Concepts, Synthesis, Applications; Wiley-VCH: Weinheim, Germany; 2001.
- [8] Newkome, G. R.; Mishra, A.; Moorefield, C. N.; J. Org. Chem.; 67, 3957-3960; 2002.
- [9] Ehe, C. V. D.; Kempe, K.; Bauer, M.; Baumgaertel, A.; Hager, M. D.; Fischer, D.; Schubert, U. S.; Macromol. Chem. Physic.; 213(20), 2146-2156; 2012.
- [10] Meier M. A. R.; Schubert, U. S.; e-Polymers; 085, 1-8; 2005.
- [11] Xie, D.; Park, J. G.; Zhao, J.; Dent. Mater.; 23, 395-403; 2007.
- [12] Hoogenboom, R.; Fijten, M. W. M.; Kickelbick, G.; Schubert, U. S.; Beilstein J. Org. Chem.; 6, 773-783; 2010.
- [13] Halabi A.; Strumia, M. C.; J. Org. Chem.; 65, 9210-9213; 2000.

- [14]Huynh, C. T.; Nguyen, M. K.; Huynh, D. P.; Lee, D. S.; Colloid Polym. Sci.; 289, 301-308; 2011.
- [15]Frechet J. M. J.; Tomalia, D. A.; Dendrimers and other Dendritic Polymers; John Wiley and Sons Ltd.; 2001.
- [16]Newkome, G. R.; Mishra, A.; Moorefield, C. N.; J. Org. Chem.; 67, 3957-3960; 2002.
- [17]Adil, K.; Bail, A. L. G.; Maisonneuve, D. V.; polyhedron; 26, 2493-2497; 2007.
- [18]Zagar, E.; Zigon, M.; Prog. Polym. Sci.; 36, 53-88; 2011.
- [19]Moors, R.; Vogtle, F.; Chem. Ber.; 126, 2133-2135; 1993.
- [20]Newman, P. D.; Hursthouse, M. B.; Polyhederon; 18 (1-2), 75-83; 1998.
- [21]Zi G.; Xiang L.; Zhang Y.; Wang Q.; Li X.; Yang Y.; Zhang Z.; J. Organomet. Chem.; 692 (18), 3949-3956; 2007.
- [22]Adil, K.; Goreshnik, E.; Courant, S.; Dujardin, G.; Leblanc, M.; Maisonneuve, V.; Solid State Sci.; 6, 1229-1235; 2004.
- [23]Dmowski, W.; Nowak, I.; Gluzinski, P.; Kemme, A.; J. Org. Chem.; 62, 1760-1765; 1997.
- [24]Gabioud R.; Vogel P.; Helv. Chim. Acta; 66, 1134- 1147; 1983.
- [25]Meijere, A. de; Liittke W.; Heinrich, F.; Liebigs Ann. Chem.; 306-327; 1974.
- [26]Weinges, K.; Spänig, R.; Chem. Ber.; 101, 3010-3017; 1968.
- [27]Bailey W. J.; Sorenson, W. R.; J. Am. Chem. Soc.; 78(10), 2287-2290; 1956.
- [28]Hukkamaki, J.; Pakkanen, P. T.; J. Mol. Catal. A: Chem.; 174, 205-211; 2001.
- [29]Lellek, V.; Stibor, I.; J. Mater. Chem.; 10, 1061-1073; 2000.
- [30]Armarego W.L.F.; Chai, C.L.L.; Purification of Laboratory Chemicals; Elsevier press, Oxford, U. K.; 6th ed. 2009.
- [31]Bischoff, C. A.; Ber.; 16, 1044-1046; 1883.
- [32]Bischoff, C. A.; Rach, C.; Ber. Dtsch. Chem. Ges.; 17, 2781-2788; 1884.
- [33]Landgrebe J. A.; Becker, L. W.; J. Am. Chem. Soc.; 90, 395-400; 1968.
- [34]Kidani Y.; Komodo Y.; United States patents; Patent no. 5648384; 1997.
- [35]Moses J. E.; Moorhouse A. D.; Chem. Soc. Rev.; 36, 1249-1262; 2007.
- [36]Rho H. S.; Baek H. S.; Kim D. H.; Chang I. S.; Bull. Korean Chem. Soc.; 27 (4), 584-586; 2006.